

Abdülhalık-i Goncdüvani

Abdülhalık Goncdüvani hazretleri, Silsile-i aliyyenin dokuzuncusudur. Babası Abdülcemil Malatyalı idi. Hızır aleyhisselâm babasına, "Ey Abdülcemil! Senin bir erkek evladın olacak, ismini Abdülhalık koyarsın" buyurdu.

Abdülcemil daha sonra Buhara'nın Goncdüvan kasabasına yerleşti. Çok geçmeden bir erkek evladı oldu. İsmi Abdülhalık koydu. Abdülhalık, beş yaşına geldiğinde ilim öğrenmesi için Buhara'ya gönderildi. Büyük âlim Hâce Sadreddin hazretlerinden Kur'an-ı kerim ve tefsirini öğrenmeye başladı. Bir gün okuma esnasında, "Rabbinize gizli dua ediniz!" mealindeki âyet-i kerimeye gelince hocasına, "Bu gizliden murat nedir? Eğer zikir ve dua, âşikâr, sesli bir şekilde dil ile olursa riyadan korkulur. Eğer kalb ile olursa, damarlarda dolaşan şeytan duyar. Ne yapayım?" diye arz etti. Hocası, Sadreddin hazretleri, bu yaştaki bir çocuğun böyle bir soru sormasına hayret edip, "Bu mesele, kalb ilimlerinin bir konusudur. İnşallah, sana bu ilimleri öğretebilecek bir üstada kavuşursun. Böylece bu müşkülün halledilmiş olur" buyurdu. O da bu zati beklemeye başladı. Bir gün Hızır aleyhisselam yanına geldi. Ona, Allahü teâlâyı gizli ve açık anma yollarını öğretip; "Kalbinden Lâ ilâhe illallah, Muhammedün Resulullah kelime-i tayyibesini şöyle söyle!" diye tarif etti.

Yusuf-i Hemedani hazretleri Buhara'ya gelince, Abdülhalık Goncdüvani onun hizmetine girdi ve bu hizmette bir süre kaldı. Bunu şöyle anlatır: 12 yaşında idim. Hızır aleyhisselam bana Yusuf-i Hemedani'den ilim öğrenmemi tavsiye etti. Onun Buhara'ya geldiğini işiterek derhal yanına gittim. Ondan pek çok istifadem oldu.

Ders anlatırken, bir genç içeri girdi. Az sonra söz isteyip, "Müminin firasetinden korkunuz. Çünkü o, Allah'ın nuru ile bakar" hadis-i şerifinin sırrı nedir diye sordu. Gence heybetle bakıp, "Önce belindeki zünnarı kes ve müslüman ol" dedi. Genç, telaşla; "Ben müslümanım zünnarım yok"

dedi. O zaman bir talebesine gencin hırkasını çıkarmasını işaret etti. Talebe o gencin üzerindeki hırkasını çıkarınca, belindeki hıristiyanlara ait zünnar denilen ip kuşak görüldü. Genç, çok mahcup oldu. Üstada sevgi duymaya başladı. Böylece evliyanın, Allahü teâlânın nuruyla baktığının ne demek olduğunu çok iyi anladı. Kelime-i şehadet getirip müslüman olmakla şereflendi. Sonra Üstad, talebelerine, "Bu genç maddi zünnarı kesti, biz de kalbdeki zünnarı keselim. O da, kibir ve gururdur" buyurdu..

Bir gün biri geldi. "Son nefeste iman ile gitmek için bize dua edin!" dedi. Misafire, "Farzları eda ettikten sonra dua edenin duası kabul olur. Sen, farzları yaptıktan sonra dua ederken bizi hatırlarsan, biz de seni hatırlarız. Bu durum hem senin, hem de bizim için duanın kabul olmasına vesile olur" buyurdu.

Safeviler Goncdüvan kalesini ablukaya alınca, kendilerine saldıran askerlerin başında heybetli bir zatı elinde iki ağızlı kılıç ile hücumu geçtiğini gördüler. Çok zayıat verip kaçtılar. Üstadın vefatından önce söylediği aşağıdaki sözleri onun 332 yıl sonra ortaya çıkan kerameti idi.

Dosta kutlu, düşmana ise bela olurum,
Savaşta demir gibi, barışta sanki mumum,
Nur çeşmesinin başı Goncdüvan menzilimiz
Harbde iki ağızlı kılıç ile vururum.